

ning paa Kommunehospitalet, hvori denne Behandling og denne Undervisning foregaar, paa Grund af sin Beliggenhed og Indretning meget vanskeligt lader sig udvide uden meget store Bekostninger i Forhold til det, man derved vilde kunne opnaa. Spørgsmaalet om en Forbedring af Forholdene lader sig nu ikke længere udskyde, og saafremt Staten maatte ønske, at den omtalte Undervisning fremdeles skal være henlagt til Kommunehospitalet, maa det være en naturlig Konsekvens, at der fra Statens Side ydes pekuniær Støtte til de Bygningsforanstaltninger — Auditorier, Laboratorier m. m. —, som skal iværksættes, ligesom det da vil være rimeligt, at Staten yder et Tilskud til de forøgede Driftsudgifter, som derved paaføres Kommunehospitalet. Men da det vil være tvivlsomt, om der derved udover en ganske kort Periode vil kunne naas en for Staten og Kommunen tilfredsstillende Ordning, idet 6te Afdeling paa Grund af Byens Vækst allerede har en saadan Størrelse, at det er vanskeligt for samme Overlæge baade at overkomme Overlægegeringen og Professoratet, saa vilde det være at foretrække, om Staten selv oprettede en saadan Afdeling, hvortil Undervisningen kunde henlægges og Patienterne, bl. a. fra Københavns Kommune, indlægges.

Denne Mulighed er for nogle Aar tilbage blevet drøftet mellem de paagældende Ministerier og Københavns Kommune, det vil sige Hospitalsvæsenet i København, og under de stedfundne rent foreløbige og uforbindende Forhandlinger blev der fremsat den Tanke, at der kunde blive Spørgsmaal om at overdrage det nye Militærhospital paa Tagensvej til Rigshospitalet og at anvende en af dets Sygebygninger til en psykiatrisk Afdeling, hvortil Københavns Kommune da mod en rimelig Betaling kunde henvise en Del af sine Sindssygepatienter. Hvis denne Plan ikke kan lade sig gennemføre, er det at haabe, at man paa anden Maade vil kunne finde Udvej for Oprettelse af en saadan Afdeling i Tilknytning til Rigshospitalet, og at Københavns Kommune paa samme Maade som før bemærket, mod Betaling, faar Indlæggelsesret for et vist Antal Patienter med akutte Sindslidelser.

Jeg henleder altsaa den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, som jeg mener, det maa være

i saavel Statens som Kommunens Interesse at faa ordnet.

Arnth Jensen: Indenfor det frivillige Ungdomsarbejde er der to Opgaver, som i særlig Grad har fanget min Interesse, og som ogsaa ude blandt Befolkningen har vundet stor Tilslutning. Det er et Par Opgaver, som ikke alene for Landboungdommen, blandt hvilken dette Arbejde hidtil bedst er trivedes, men ogsaa for Byernes Ungdom i Fremtiden vil faa ret stor Betydning. Jeg tænker her paa det Arbejde, der bliver udført af de danske Delingsførere og af de danske Lærere og Lærerinder gennem den frivillige Gymnastik og den frivillige Aftenskole. Den frivillige Gymnastik er i væsentlig Grad vokset frem i Ly af de danske Skytte- og Gymnastikforeninger, en Sammenslutning, som i Øjeblikket tæller over 100 000 Medlemmer. Den har haft værdifuld Støtte af Folkehøjskolens Mænd og Kvinder, men at man ogsaa fra Lovgivningsmagts Side har været klar over, at her var noget, der var til Gavn for den danske Ungdom, vidner tidligere Finanslove om, idet man allerede omkring 1880 har modtaget Støtte gennem Finansloven til dette Arbejde. Imidlertid er Bevillingen til Uddannelse af Ledere i den frivillige Gymnastik i de sidste Aar kommet ret stærkt ind under Nedskaerinsgens Lov.

Jeg skal saaledes minde om, at paa Finansloven 1925—26 blev der bevilget 42 000 Kr. til dette Arbejde, men Aaret efter blev dette Beløb nedsat med 10 000 Kr., og for 1927—28 er det yderligere blevet nedsat med 8 000 Kr.; paa det foreliggende Finanslovforslag foreslaas der 24 200 Kr. Idet jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi dette Beløb ikke er sat længere ned, vil jeg dog gerne have Lov til at vise, hvorledes den danske Landboungdom har taget paa denne Sag og vist, at den har dette Arbejde saa kært, at selv om Bevillingen er blevet skaaret betydeligt ned, er det dog et Arbejde, som den ikke vil slippe. Jeg skal oplyse, at i 1925 uddannedes der 513 Ledere i Gymnastik, og der deltog 248 Ledere i korte Instruktionskursus, foruden at der blev holdt 162 Delingsførermøder ude over Landet. Aaret efter, da Bevillingen var blevet nedsat med 10 000 Kr., viste det sig, at der blev uddannet omtrent det samme